

Пісня "Промайнули літа"

Йосип Мартинюк

Я дивлюсь на табло. Я листаю сторінки альбому,
Тільки пам'ять вертає в минулі роки.
На світлинах отих усі лиця до болю знайомі,
Бо на них – наші всі незабутні випускники.

Приспів:

Промайнули літа. Не вернути їх більше ніколи,
На висках сивина – зла прикмета старої зими.
Тільки будемо ми вічно юними в матері школи,
Вічні учні її, вічні дочки і сини.

Де би нам віднайти ту маленьку чарівну скарбничку,
Щоб вернутись до школи хоча би на мить.

Я би смикнув тебе за русяво-злотисті косички,
А ти б мовила тихо: "Не смикай, бо дуже болить".

Приспів.

Нас кидало життя у нелегкі свої круговерті,
І кожен дорогу собі обирав.

У хвилину важку озивалися в кожному серці
Ті завітні слова, що нам вчитель казав.

Приспів.

Пролітають літа. Вже помало ми друзів втрачаєм,
Вже нема багатьох вчителів-прометеїв святих,
Та про них і про всіх ми завжди, кожен час пам'ятаєм,
Вони в наших ділах і у стукоті серця живих.